

NYHEDSBREV

fra

Hospice Støtteforening i Århus

April 2006

Ordinær Generalforsamling

holdes i sognegården ved Møllevangskirken
mandag 15. maj 2006 klokken ca. 20.30
efter offentligt møde, som begynder klokken 19.00

Dagsorden til generalforsamling:

1. Valg af dirigent
2. Valg af stemmetællere
3. Formandens beretning til godkendelse
4. Regnskabsaflæggelse til godkendelse
5. Behandling af indkomne forslag
6. Budget
7. Fastsættelse af kontingent for 2007
8. Valg af bestyrelsesmedlemmer (Marie Andreasson og Emmy Haahr Jensen er på valg)
9. Valg af 2 suppleanter (Vini Madsen og Grethe Gylling er på valg)
10. Valg af revisor
11. Evt.

Forslag, der ønskes behandlet på generalforsamlingen, skal være skriftlige og være formanden i hænde senest 15. april 2006

Offentligt hospicemøde

holdes mandag den 15. maj 2006 klokken 19.00 i
sognegården ved Møllevangskirken

*Psykolog Anne Sidenius fortæller
om sit arbejde på Hospice Søholm*

Psykolog på Hospice Søholm

*Anne Sidenius er psykolog på
Hospice Søholm.
Hun er for tiden på orlov i et
år.*

Hun sad inde på sin stue på en stol og kiggede ud af vinduet. En kontaktsygeplejerske havde sagt til mig, at det ville være en god idé hvis jeg kiggede ind. Jeg satte mig på en stol overfor og skændte

te til os begge. Hun fortalte, at hun var meget ked af det og oplevede sig mere alene i sit liv end nogensinde. Hun forstod ikke hvorfor, for hendes mand var hos hende i flere timer hver dag, og også børnene kom tit.

Hun fortalte, at hendes mand forsøgte at trøste hende, når hun fortalte om det svære. Han muntrede hende op om alt det, de stadig kunne sammen. Hun forstod ikke, hvorfor det ikke hjalp, som det tidligere gjorde.

Den, der er uhelbredeligt syg, bliver konfronteret med, at livet slutter. Dette menneske bliver fyldt af mange og forskellige følelser. Store eksistentielle spørgsmål, som på hver sin måde dukker op, og måske presser sig på for at blive taget alvorligt. Reaktionen er forskellige, og ingen reaktioner er mere "rigtige" end andre.

Fælles er oplevelsen af tabet. Tab af kræfter, tab af kroppens kunnen, af arbejde, af sociale reaktioner, af selvkontrol, af fremtid, af identitet, af mening.

En høj grad af hjælpeløshed og afmagt er ofte forbundet hermed. Sorg, angst og vrede fylder på en ny og anderledes måde, og det er svært at holde rede på og navigere i disse mange og store følelser.

Jeg ser det som min vigtigste opgave at møde den døende, hvor han er og med mit nærvær forsøge at være hjælpsom ind i den ensomhed, der ofte opstår. Jeg skal være lyttende og undersøge, hvordan smerten fylder lige netop hos dette menneske. Finde ord, som kan give genklang indeni.

Nogle gange kan det være vigtigt at fortælle mere generelt om, hvad den døende eller en pårørende *kan* være fyldt op af. På den måde kan man bryde ensomheden omkring de svære reaktioner, og det kan blive tydeligere, at de ikke er alene om at være kørt ud til den yderste grænse.

For nogle har det betydning, at der er et menneske hos dem, som de kan dele deres livshistorie med. Efter lang tids sygdom, kan det være opløftende at huske og fortælle om sit liv og sine værdier. Det kan give stor mening, også at standse op omkring det, man ikke nåede, eller valg man tog, som man i bakspejlet ikke forstår. Dette kan så give anledning til en anden samtale med f.eks. en datter, hvor nogle indbyrdes svære forhold tales igennem.

Nogle ønsker at være alene eller blot lytte til et stykke musik sammen med et andet menneske.

For denne kvinde var det af stor betydning, at jeg med mit nærvær lyttede og spurgte ind til hendes undren. Det var af stor betydning, at jeg selv fortalte om, hvad jeg ved om de svære følelser, et menneske kan have, når man skal tage afsked med livet, og således med sine nærmeste. Om angst og vrede, fortvivlelse og håbløshed.

Jeg fortalte, at hendes mand måske ønskede at skåne hende for sin egen sorg og således undgå for meget nærvær om alt det, som gør så ondt.

Vi aftalte, at jeg skulle komme og tale med dem begge to næste dag.

Jeg fortalte først hendes mand om vores samtale dagen før, og jeg fortalte om, hvilke tanker jeg gjorde mig om hans sorg og ønske om at ville beskytte sin kone for yderligere smerte.

Vi havde en meget åben samtale om, hvordan de hver især havde det, og jeg hjælper dem med at lytte til hinanden. Samtalen betød for disse to, at de fik en fælles forståelse for hinandens livssituation. De fortalte begge, at deres ensomhed mindskedes.

På Hospice er det meget vigtigt, at være opmærksom på de børn, som er pårørende. Være opmærksom på, hvorvidt de har en god støtte, om skolen skal kontaktes, og måske hjælpes til at tage vare på det forestående tab. Jeg tilbyder fælles samtaler med den raske forælder og barnet/børnene for at give redskaber til, at de sammen kan tale om at skulle miste. Og jeg kan være sammen med børnene inde hos den syge forælder for at hjælpe dem med at dele det, som er så svært.

Udover min kontakt til beboerne og de pårørende, bliver jeg brugt som supervisor for de ansatte.

I det tværfaglige samarbejde er psykologen der som en mulighed for at integrere den psyko-soziale dimension i arbejdet, således at vi sammen kan være til størst mulig hjælp for den døende og de pårørende.

Bestyrelse og suppleanter i Hospice Støtteforening i Århus

Formand	Karla Gosvig, Stadevej 6, 8220 Brabrand, tlf. 8626 2113
Næstformand	Marie Andreasson, Vestervang 21, 2. th, 8000 Århus C
Kasserer	Karen Margrethe Sørensen, Ormslevvej 432, 8260 Viby J
Besty.medlem	Emmy Haahr Jensen, Ny Moesgårdsvej 23, 8270 Højbjerg
Sekretær	Rosa Poulsen, Adelvej 42, 8240 Risskov
Suppleant	Grethe Gylling, Skovgårdsvænget 616, 8310 Tranbjerg
Suppleant	Vini Madsen, Borum Byvej 4, Borum, 8471 Sabro